

findes ikke noget grundlag for at skønne, hvor mange af disse køretøjer, der indrejser flere gange pr. år. Spørgsmålet om antal indrejser pr. år for udenlandske køretøjer har afgørende betydning for en vurdering af indtægterne fra udenlandske køretøjer i forbindelse med en evt. mærkatordning, idet det forudsættes, at der kun betales afgift én gang.

Hvis det arbitrært skønnes, at antallet af nettoindrejsende køretøjer, dvs. antallet af køretøjer, som indrejser i Danmark første gang, svarer til 1/3 af det samlede antal indrejsende, fås det, at ca. 1.67 mio. udenlandske køretøjer vil skulle købe mærkat i forbindelse med en eventuel mærkatordning.

Sammenlægges dette tal med en dansk køretøjsbestand på ca. 2.32 mio. når der frem til, at i alt ca. 4 mio. køretøjer har mulighed for at benytte det danske motorvejsnet. Der er ikke grundlag for at foretage en vurdering af, hvorvidt samtlige disse køretøjer faktisk benytter motorvejsnettet.

Hvis det forudsættes, at alle betaler den samme årlige afgift for at benytte det danske motorvejsnet, ville betalingen for en mærkatordning skønsmæssigt blive ca. 280 kr. pr. køretøj med udgangspunkt i de skønnede udgifter til motorvejsnettet i 2000 på 1.130 mio. kr. og under forudsætning af, at der købes mærkat til alle biler. Hvis det i stedet forudsættes, at der købes mærkat til 75 pct. af danske og udenlandske køretøjer med mulighed for at køre på det danske motorvejsnet, og de øvrige forudsætninger holdes uændrede, vil prisen pr. mærkat blive ca. 375 kr.

Det skal afslutningsvis understreges, at beregningen er forbundet med stor usikkerhed, idet den på en række meget væsentlige områder er baseret på skøn. Endvidere skal det oplyses, at der ikke er foretaget en vurdering af EU-retslige aspekter af en eventuel mærkatordning.

Spm. nr. S 3622

Til socialministeren (22/8 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren oplyse, hvilke lovmæssige hindringer der måtte være for, at der på plejehjem, ældrecentre, lokalcentre og andre institutioner for ældre bliver gjort brug af frivillige hjælpere og af personer på f.eks. bistandshjælp, til at give de ældre mere omsorg og tid til hygge?«

Begrundelse

Ministeren har så sent som på ældrehøringen i Århus den 21. august gentaget regeringens vilje til at hjælpe de ældre med at få mere omsorg og hjælp til de ting, der gør livet rart og hyggeligt.

Der er naturligvis en grænse for, hvor mange der skal være ansat på ældreinstitutionerne. Og der er behov for, at det faguddannede personale løser de opgaver, som kræver uddannelse. Men mange af de ting som giver livskvalitet for de ældre kræver ikke nogen uddannelse - det kræver kun næstekærlighed. Når de ældre har brug for nogen at snakke med, at gå/køre en kort tur og de mange andre småting, som gør livet lidt bedre, så behøver man jo ikke at ansætte faguddannet personale til disse opgaver.

Frivillige og f.eks. bistandsmodtagere kan jo sagtens løse disse opgaver med at give de ældre mere omsorg. Spørgeren er imidlertid i tvivl om, hvorvidt der er lovmæssige hindringer for at åbne op for denne mulighed. Spørgeren frygter, at det måske mere er fagforeningerne, som spænder ben, lige som de jo har hindret ordninger med føl for hjemmehjælpere.

Svar (1/9 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

På den første del af spørgsmålet, om muligheden for at frivillige kan bidrage til omsorgen og hyggen for de ældre, kan der svares meget kort: Der er ingen lovmæssige hindringer for, at ældrecentre m.v. kan gøre brug af frivillige i arbejdet med de ældre.

Tværtimod har regeringen, i erkendelse af det vigtige arbejde, de frivillige organisationer udfører, taget skridt til at støtte det frivillige arbejde. Dette har bl.a. givet sig udslag en ny bestemmelse i servicelovens § 115, hvis formål er at skabe bedre rammer for det lokale, frivillige sociale arbejde og styrke samvirket mellem det offentlige sociale indsats og den indsats, der fungerer i frivilligt regi, til fordel for brugerne. På ældreområdet ydes der også en mere direkte støtte til de forskellige ældreorganisationer, der bl.a. via projektet »ældre-hjælper-ældre« yder en stor frivillig indsats for skabe netværk og sociale kontakter for de svage ældre.

Hvad angår personer på kontanthjælp forhindrer reglerne om aktivering og andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i lov om aktiv socialpolitik ikke kommunerne i at